

1. Ako bola objavená Amerika

1. Istý páňko Kolumbus
zmeškal raz svoj autobus
ako bolo vtedy módou
vybral sa vám jednou loďou

2. Plával na nej dlhé míle
viac, ako mu bolo milé
voda nemá konca – kraja
čítal teda Karla Maya

3. Čítal si o indiánoch,
čo bývajú v pestrých stanoch
vyšplhal sa po rebríku
a objavil Ameriku.

4. Istý páňko Kolumbus
zmeškal raz svoj autobus
ako bolo vtedy módou
vybral sa vám jednou loďou
vybral sa vám jednou loďou
do Ameriky jednou loďou

2. Ako obrázok

1. Najkrajšia si, keď si češeš vlasy,
tuším zakryjú tvoj štíhly pás,
zrkadlo už pošepká ti asi,
že sa krásnym ženám podobáš.

2. Najkrajšia si, keď sa trochu potkneš
o ten kameň, ktorý v ceste stál,
vždy, keď sa ma v takej chvíli dotkneš,
v duchu dávam vďaku rodu skál.

Ref: /: Na každý deň máš prekvapení pár,

stále krajšiu tvár denne stretám:/.

3. Najkrajšia si, keď si dávaš blúzku,
kvitnú ti v nej kvety priesvitné,
vtedy zabúdam vždy na poučku,
čo sa môže, čo nemôže v tme.

4. Najkrajšia si, keď mi dávaš zbohom,
keď ťa vietor krásnu nesie preč,
a keď som už sám za prvým rohom,
spomalím, a ty ma dobehneš.

Ref: /:Na každý deň máš prekvapení pár,
stále krajšiu tvár denne stretám:/

3.Atlantída

1. Zem pradávnych slnk
v chladnom tieni tajomstiev
na mapách jej dávno niet
Zem pradávnych slnk
nepoznáš jej žalospev
more nevydá viac ten svet.

® Len more cez brány čias
ženie na brehy stĺpy vín
more cez brány čias
von vynáša stĺpy vín

2. Zem stratených slnk v oknách blúdia oči rýb
tam hlboko niet kam ujsť,
zem stratených slnk v oknách blúdia oči rýb,
hľadajú kľúč od úst.
Pod hladinou spí kameň tvár a testament
v nehybnom tieni rias

čas zostal tu stáť očami hviezd sa díva svet
v tej hĺbke je niečo z nás.

® Len more cez brány čias
ženie na brehy stĺpy vln
more cez brány čias
von vynáša stĺpy vln

3. Zem pradávnych sínk
v chladnom tieni tajomstiev,
na mapách jej dávno niet,
zem pradávnych sínk
nepoznáš jej žalospev,
more nevydá viac ten svet.
Pod hladinou spí kameň s tvárou naveky
v nehybnom tieni rias
a milenci sú si v tej hĺbke ďalekí
s rukou sa mína vlas.

® Len more cez brány čias
ženie na brehy stĺpy vln
more cez brány čias
von vynáša stĺpy vln.
Nepovie nám však viac
kde mŕtvi v ňom bývajú
nepovie nám však viac
čo mestá v ňom skrývajú,
nepovie nám však viac
čo mestá v ňom skrývajú

4. Čerešne

1. Ako mladé dievča, už je to za nami,

po stromoch som liezla s našimi chlapcami.

A vždy keď na strome zlomili halúzku,

hádzali mi chlapci čerešne za blúzku.

Keď boli zvedaví, čo to mám pod blúzkou

odháňala som ich zelenou halúzkou.

2.Ubránila som sa viac menej úspešne,

nikto nesmel siahnúť na moje čerešne.

Neverte mládencom, keď sa vám zapáčia,

vyjedia vám všetky čerešne z koláča.

Chlapci neublížia kým hľadajú zo stromu

keď zoskočia dolu, čakajte pohromu.

3.Keď sa na vás chlapec zadíva uprene,

ako tie čerešne budete červené.

Keď sa na vás šuhaj usmeje pod fúzky

rýchlo vyberajte čerešne zpod blúzky.

Čerešne sú zrelé a blúzka priúzka

nič vám nepomôže zelená halúzka.

5. Dievča z Tokia

1.Na trati Yokohama Tokio v kamere zasekol sa film,

zostala si tam iba ty, Yoko, pri videu noci presedím.

A potom ráno cvičím karate a obliekam si kimono,

Jem sukiyaki a pijem sake, len ty si strašne ďaleko.

Ref: Haraší mi z teba, Yoko,

ani nevieš Yoko ako,

Kvôli tebe chcem byť samuraj,
príď a moje sny mi nebúraj
ó ó ó . . .
ó ó ó . . .

2.Lenže ty radšej chodíš na Fudži a ikebanu viazať vieš,
kvetu čerešne vravíš sakuri, v hikari denne cestuješ
Škoda Yoko že si tak ďaleko od lásky šikmé oči mám,
vždy keď ich zavriem vypnem video, do Tokia k tebe odlietam.

Ref: Haraší mi z teba Yoko,
ani nevieš Yoko ako,
paličky pre teba doma mám,
zdá sa však že zostanem tu sám
ó ó ó . . .
ó ó ó . . .

6.Do batôžka si nalož

1.Do batôžka si nalož

pretvárku, lož a faloš
a potom zahod' všetko do vody.
Bez pretvácky a falše, hneď by Ti bolo krajšie,
hneď by tu bolo viacej pohody.

2.Ak k tomu pridáš hádky,
ach, to by boli sviatky,
keby sa ľudia vadiť prestali.
Veď stačia dve – tri zvady
a hneď si bez nálady
a krvný tlak sa nechce ustáliť.

3.Načo sú hlúpe spory,

čo vedú podaktorí,
a vyzerajú pritom nevinne.
Je lepšie zaťat' zuby,
a ak Ťa jazyk svrbí,
tak si ho radšej omoč vo víne.

4.Klebety, škriepky plané,
vykašlime sa na ne,
vyrúbme radom túto záhubu.
A tí čo pikle kuli, dostanú po papuli,
dáme im jednoducho zámku na hubu.

5.Do batôžka si nalož
pretváрку, lož a faloš
a potom zahod' všetky do studne.
A rovno z prvej várky
skús život bez pretvácky
a uvidíš, či z teba ubudne.

7.Gramofónoví ľudkovia

1.V mojom gramofóne žijú gramofónci
loví mi v ňom zvuky malí, hraví lovci.
A čo ešte robia? Poviem ti to presne,
a tenučké drážky navíjajú piesne.

2. V tvojom gramofóne žijú gramofónci
loví ti v ňom zvuky malí, hraví lovci.
A čo ešte robia? Poviem ti to presne,
na tenučké drážky navíjajú piesne.

3. V našom gramofóne žijú gramofónci
loví na ňom zvuky malí, hraví lovci.
A čo ešte robia? Povieme to presne,
na tenučké drážky navíjajú piesne.

8. Ide ťava Saharou

1. Ide ťava Saharou,
vyprahnutou Saha – Saharu.
ide ťava za ťavou, dlhé,
dlhé, dlhé leto za jarou.
Nikdy tú jar nevidela,
o zime nič ťava netuší,
iba leto, samé leto,
neprší a stále neprší.

Ref: : /:Daj, daj, daj, didi didi daj,
daj, daj, daj, didi didi daj, daj:/

2. Ide ťava za ťavou,
vyprahnutou Saha – Saharou.
S beduínom na chrbte,
dlhé, dlhé leto za jarou.
Možno tú jar niekde nájde,
držte palce, vždy je nádej,
tam pod suchou palmou húta,
žiť na púšti, to je nuda, hej.

Ref: /:Daj, daj, daj, didi didi daj,
daj, daj, daj, didi didi daj, daj:/

9. Jesenná láska

1. Láska je strašne bohatá
Láska, tá všetko sľúbi
no ten, čo ľúbil, sklamal sa
a ten, čo sklamal, ľúbi.

2. Prach dlhých, smutných, letných dní
na staré lístie padá,

poznala príliš neskoro,
ako ho mala rada.

3.Tak každoročne v jeseni
svetlá sa tratia z duše
a človek, koník túlavý,
od srdca k srdcu kluše.

4.A pre každé chce zomierať,
žiť nechce pre nijaké,
chcel by mať jedno pre seba,
je mu to jedno aké.

5.Len srdce. Možno obrázok
a možno tónu iba,
no pred cieľom sa zastaví,
komu zas srdce chýba ?

6.Zo všetkých mojich obrázkov
mámivý ošial' stúpa,
bola to láska, sklamanie
Aj láska bola hlúpa.

7.Láska je strašne bohatá
Láska, tá všetko sľúbi
no ten, čo ľúbil, sklamal sa
a ten, čo sklamal, ľúbi.

10. Mladosť

1.Mladosť, to nie je len bez vrások tvár,
v občianskom zápis, že máš rokov pár.

Len krásny pocit, že všetko už vieš,
krajina lásky, kde túlať sa smieš.

Ref:Mladosť je nádej, a je niečo viac,
viac ako snívať,
v oblakoch bývať,
v noci sa dívať
na Mesiac.

2.Vieme byť vážni a vieme sa smiať,
rozdávať lásku a priateľstvo dať.
Vo vlasoch hviezdy a dni plné krás,
mladosť je zázrakov čas.

11. Po písmenku

1.Plakal by som, ale nemám za čím,
myslel by som, nemám na koho.
Po písmenku si tú pieseň značím,
opája ma ako alkohol.

Po písmenku, po písmenku ďalšie,
ani toľkých v abecede niet,
koľko zrád a podlosti a falše,
nepozerať, nedívať sa späť.

2. Medzi nami je už všetko jasné,
aj tá láska, aj tie rozchody.

Po písmenku, po písmenku ďalšie,
ani toľkých v abecede niet,
koľko zrád a podlosti a falše,
nepozerať, nedívať sa späť.

Medzi nami je už všetko jasné,
aj tá láska, aj tie rozchody.

Kameň, kameň zahodený do vody,
kameň, kameň zahodený do vody

12. Sbohem, galánečko

1./:Sbohem galánečko, já už musím íti,:/
kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně k pití.

2./:Ač bylo kyselé předsa sem sa opil:/
eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
co jsem všecko tropil.

3./:Ale sa nehněvám žes mňa ošidila:/
to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
ta to zavinila.

4./:Sbohem galánečko, rozlučme sa v pánu:/
kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně v džbánu.

13. Šípková Ruženka

1.Šípková Ruženka, tej som sa vždy bál,
aby som náhodou navždy nezaspal.
Šípková Ruženka, nie som totiž princ,
nerobím zázraky, neviem o nich nič.

2.Šípková Ruženka, možno aj ja spím,
čo ak ty, Šípková, spravíš niečo s tým?
Šípková Ruženka, s tebou nie som sám,
ústa máš studené ako porcelán.

Ref: Ruženka Šípková, tváriš sa, že spíš
a zatiaľ vyčkávaš, kedy príde princ,
Ruženka Šípková, tak sa zobuď už,

kým sa ty zobudíš, z chlapca bude muž.

14. Tie ženy

1. Tie ženy, tie ženy, to sú falošnice,
pre lásku smrtiace ako vretenice,
nešťastní junáci, čo vám nadbiehajú,
svoje nedosiahnu, radosť nepoznajú.

Ref: /: Hej baby, baby nad babami,
hej baby, baby nad babami,
dokedy vládnuť budete nad nami?!:/

2. Ej, ženy, vy ženy, ako ku vám chodiť?
Celý deň sa škriepiť, celú noc sa meriť,
nešťastní junáci, čo vám nadbiehajú,
svoje nedosiahnu, radosť nepoznajú.

Ref: /: Hej baby..... :/

3. Ajajáj, v lesíčku sláviky sa smejú,
že statní junáci s vami osprostujú,
vadenie zaránky a nocou mierenie,
junáci pachtiaci po falošnej žene.

Ref: /: Hej baby..... :/

15. Učiteľka chémie

1. S učiteľkou chémie, vždycky som bol zadobre,
potom malý pokus, hodilo nás o kus a máme po škole.
Ona potom učila, v osobitnej druhej a.
Keď sa so mnou lúčila, povedala čo som ja:

®: //: Ný, natý, ženatý,
itý, zmytý, ičitý,
ový, istý, ičelý,
ný, natý, ženatý,
itý, zmytý, ičitý,
ový, istý, ičelý. ://

2.Osobitnú zrušili, znovu sme sa ľúbili,
atómovú váhu, na glycerín kanvu kúpili.
Nerobí už pokusy, roztrhlo ju na kusy,
vždy spomínam kladne, čo vavela o mne, to si ty:

®: //: Ný, natý, ženatý,

16. Učiteľka tanca

1.Otcov oblek biele manžety,
vreckové som dostal od tety.
Učiteľka tanca je môj sen,
pred ňou pod nohami strácam zem.
Má ľahký krok a má štíhly driek,
smutné oči farby fialiek,
opája ma vôňou Chanel 5,
len pre nás dvoch hudba musí znieť.

2.Učiteľka tanca ma naučí,
ako dámy držať v náručí,
no a postačí len málo slov,
keď sa v rytme tanga vznášam s ňou.
Lokálom už tango tiché znie,
tango to je lásky vyznanie,
klavirista hrá dnes iba nám,
zrazu cítim že sa červenám.

3.Učiteľka tanca ma naučí,

ako dámy držať v náručí,
no a postačí len málo slov,
keď sa v rytme tanga vznášam s ňou.
Učiteľka tanca je môj sen,
s ňou sa celkom ináč krúti zem,
má ľahký krok a má štíhly driek,
smutné oči farby fialiek.
ja da da da da da dá da dáá...

17. Veľký sen mora

1.Lode majú mená žien
o nich ten svoj veľký sen
more sníva, more sníva.

2.Modré oči zálivov
na dne závoj krásnych snov
more skrýva, more skrýva.

®: Mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich,
mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich.

3.Biele ruky hladkých vín
v modrej púšti prázdny čln
more skrýva, more skrýva.

4.Koľko sľubov, koľko slov,
koľko túžob, koľko snov
more skrýva, more skrýva.

®: Mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich,
mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich.

5.Odlesk dávnych požiarov
lesy štíhlych stožiarov
more skrýva, more skrýva

®: Mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich,
mená lodí stratených nevráti sa žiadna z nich.
va, va, va.....

18. Za rána, za rosy

1. Za rána, za rosy tráva sa rosí,
čakal som na teba tri dlhé noci,
tri noci spal sám v kosodrevine,
čakal som, prahol som po tej jedinej.

2. Tri noci spal som v kosodrevine,
čakal som, prahol som po tej jedinej,
to moje čakanie za tebou šlo,
klopkalo na teba po celú noc.

Ref: Ani som nezdriemol, ani nezaspal,
bo teba jedinú, teba som čakal,
bez teba aj mesiac túžbou pobledne,
bez teba slniečko spoludnia vädne.

3. Tri noci spal som v kosodrevine,
čakal som, prahol som po tej jedinej,
to moje čakanie za tebou šlo,
klopkalo na teba po celú noc.

Ref: Holubienka moja, má holubička,
bolí ma srdienko, páli hlavička,
Holubienka moja, má holubička,
holubienka moja, ratuj Janíčka.

4. Nech moje čakanie sťa sivý holub
prisadne na chvíľu ku tvojmu stolu,

nech moje čakanie - hoci až k ránu -
pod dlaňou, pod malou, nájde ochranu.

Ref: Nech bude pri tebe celučkú noc,
bo dlho za tebou strápené šlo,
nech bude, nech bude po celú noc,
bo dlho cez hory i doliny šlo,
nech bude, nech bude po celú noc,
bo dlho cez hory i doliny šlo.

19. Zažni

1. Zažni aspoň v jednom okne
napriek všetkým tmám
nech tvoj tieň , čo dolu mokne,
tam nestojí sám.

2. Dážď si ladí ten svoj známy,
nočný klarinet a ja čakám pod oknami
pár daždivých viet.

Ref: Zažni aspoň kúsok sviece
nemaj prosím z toho strach,
nech sa svetlo zatrbliece
v nočných kalužiach.

Keď sa v tvojom okne zažne
láska vstúpi do dverí
že to so mnou myslíš vážne
aj dážd' uverí.

3. Dážď sa leje a noc trvá,
pieseň o nej hrám,
a ty vieš, že nie je prvá,
čo prestojím sám.

4.No tak zažni keď ťa prosím
nechaj svetlo znieť
Zašepkám ti srdcom bosým
pár daždivých viet.

20. Zbohom buď, lipová lyžka

1.Zbohom buď, lipová lyžka,
žitia môjho verná družka
na zbojníckom poli.

2.Zbohom buď, kotlík medený
nad pahrebou vyúdený,
zbohom, hrudka soli.

Ref:Čo som sa po horách nachodil,
čo som sa pištolí nanosil,
kto to vie, kto to vie,
kto to vie, kto povie?

Čo som sa naspieval po grúni,
čo som sa navyhráždal Viedni,
čo naspieval v Dobrowe,
čo naspieval v Dobrowe...

Čo som sa s frajerkou naschádzal
čo zlatých dukátov nastrácal,

kto to vie, kto to vie,
kto to vie, kto povie?

Čo som sa povestí naslýchchal,
čo tuhej pálenky napíjal,

čo naspieval v Dobrowe,
čo naspieval v Dobrowe...

21. Zebra

1. Raz fňukala zebra, že jej trčia rebrá,
že je strašne chudá a bez muža je to nuda,
už je z toho cvok.

2. Pre tie čierne pruhy nechal ju už druhý,
že už nie sú v móde, aj kopytá, keď počíta,
asi tretí rok.

3. Naštvala sa zebra, vzala štyri vedrá
fialovej farby a už natiera sa to zviera
a ešte na to lak.

4. Poprosila Kaťu, aby jej od Baťu
dnes večer na rande tie lodičky pre paničky
požičala hneď.

Ref: Moja milá zebra, kto by si ťa zebraľ,
na seba sa pozri a odmaľuj si nozdry.
kto ti ráno povie áno, to musí byť kôň

5. Kôň prišiel na rande a bolo po švande,
chcel sa zebre páčiť a len košel'u čiernobielu
s pruhami si vzal.

6. Kôň sa zebre chechce, že zmaľovanú nechce,
len kopytom kývol a dal si pivo, potom krivo
išiel domov spať.

Ref: Moja milá zebra...